

De heer D.M. Vermerris
Ravensteinlaan 65
4481 CJ KLOETINGE

A.D. Dirkzwager
Keizersgracht 702 D
1017 EV AMSTERDAM

15 oktober 1998

Beste David,

Ik denk niet van mijzelf dat ik een onzichtbare wedijver aanpakken ben met mijn vader om hem, zelf maar, maatschappelijk te overtreffen. Wel heb ik een aantal malen opgemerkt tegen mijn ouders dat ik zo precies oud zou willen worden zoals zij. Het antwoord luidde dan steevast: „Daar heb je zelf niets over te zeggen. Wie zou dat beter kunnen beamen dan Bep en zij zelf.

Ik hoor van mijn vader dat uiteindelijk de behandeling van Bep toch niet aansloep en was er tot overmaat van ramp dat de HH medicijnen jou longanker pediaagnosticeerd hebben.

David, ik zelf ben niet religieus maar als ik het samenvallen van deze gebeurtenissen in één reeks beschouw, dan zou ik graag beginnen te beloven dat je de twintigste eeuwse versie van Job bent.

Ik zou mij kunnen voorstellen dat je in grote
boosheid verheert en veronpeligd zou zijn.

Dylan Thomas verwoordde die stemming als
een ander: "Do not gentle so gentle into
that great night." "Rape, rape against
the dying of the light."

Wat je misschien niet weet is dat ik al jouw
brieven aan mij bewaard heb. Wij schrijven
het Credo ~~th~~ te huldigen: een bericht, poet
bericht. Brieven van medeleven schrijven
we elkaar wanneer de ander met een toren-
slap te kampen heeft. Uit de grond van
mijn hart meen ik, de traditie bestand
doende, dat ik deze brief niet had behoeven
te schrijven. Ik ken niet de profrose van
de ziekten van jullie beiden; alles is nog niet
verloren zolang er nog strijd geleverd wordt.
Het levendig voorbeeld ben ik zelf die als't
ware ook "on borrowed time" leeft.

Weet dat we veel aan jullie denken en
met jullie meeleven. Via mijn vader hou ik
mij op de hoogte. Heel veel groeten
ook van Vra.

Lea V